

L'OBJET PETIT A
Маленький об'єкт А
Пропозиція персональної виставки Наташі Меррітт 2022

Пуста, тиха та спокійна кімната, що переходить в коридор заповнений зображеннями Наташі Меррітт. В кінці коридору невелика кімната з відео, на якому поляк спалює речі. Потім експозиція відкривається в головну кімнату, де на постаменті стоїть мінівен вкритий смолою. Бруд і подробиці своєї історії в якості евакуаційної машини в перші тижні російського вторгнення в Україну, замкнені в скам'янілій тиші.

Кожен мінівен, який їде в Україну як благодійний, реєструється як транспортний засіб, який не може виїхати. Очікується, що все, що туди потрапляє — там і помере. Але цей вибрався. Цей об'єкт, перед яким ви стоїте, — мистецтво.

Мінівен фіксує ефемерну плаваючу логіку, яка орієнтує наше життя на фундаментальному рівні. Це пов'язує надлишок капіталізму через цикл цього об'єкта, коли він повертається до нас змінений подоріжжю, яку він здійснив. З нашого надлишку ми пожертвували кошти на придбання мінівену, щоб допомогти справі так, як цього найбільше потребувала ситуація в ті перші дні. Це, в свою чергу, дозволило ще одну трансформацію: перетворивши цей мінівен на об'єкт термінової цінності, просочений нашою надією, надією в те, що дійсно, ми можемо бути корисними.

Представлена невпинна винахідливість, якою люди оволоділи у перетворенні всіх форм матерії та матеріалів у дивовижні об'єкти цінності. В присутності цього мінівену втілена та сама винахідливість, трансформація й утримання цінності, що рухається егоїстично через історію. У цій новій презентації, об'єкт, як і саме мистецтво, стикається та ніжить в нових питаннях, створених їм.

Ця нова форма інтерактивного мистецтва має екзистенційне почуття гумору. Це навмисна і саморефлексивна зйомка події, коли різношерстна команда волонтерів провела хакерський взлом війни 3.0, включаючи все пов'язане з цим. Їхній сарказм із надією дав реальні результати. На відміну від сторонніх спостерігачів, які не в змозі відвести погляд, хоч і спостерігають за війною здалеку, та борються з етикою "війни-як-розваги". Вони застрягли. Охоплені жахливою какофонією знаків і образів з сучасної індустрії культури.

Подібним чином присутність цього транспортного засобу в Парижі залишає глядача в невизначених етичних водах. Чи була ця критично корисна машина вилучена з передової війни для нашого задоволення від перегляду? Вилучення об'єкта з сюрреалістичного театру та його повернення до нас - привілейованих - перетворили пожертвування на дорогу колекційну річ, з якої початкові донори не побачать жодної частини доходів.

Якщо, наче в медитації, довго вдвиглятися в нього, як в чудово недоречний об'єкт із потужною історією, то, можливо, ми більше зрозуміємо про погляд війни. Щось про глядачів і виконавців, жалість і невміння, споживання війни як контенту або розваги.

І все ж, цей об'єкт говорить потенційному покупцю/світу мистецтва: «Подивіться, що ми можемо зробити з одним об'єктом. Це те, що робить людство чудовим». Об'єкт - це цінність. Таким чином, він пропонує нову роль для Мистецтва.

Коли люди виходять із кімнати з мінівеном, вони потрапляють у темну кімнату для перегляду відредагованого відео евакуаційної місії. Навпроти нього — остання відеокімната з останнім відео. Вихід.

28 березня 2022 р.